

[Kirsten Gloerfelt-Tarp.]

landet, at omkostningerne sikkert er for intet at regne derimod. Når man yderligere regner med, at vi kan spare de dyre sindsygehospitalspladser og pladser andre steder, hvor vi har haft disse mennesker anbragt før, og nøjes med ambulatorier for dem, synes jeg ikke, udgifterne er afskrækkende. Men naturligvis skal vi se på, at det bliver ordnet hensigtsmæssigt.

På mit partis vegne kan jeg give tilsagn om en meget velvillig behandling af dette lovforslag.

Ayoë Herbøl: Det lovforslag, vi behandler i dag, vedrører en lille gruppe mennesker i vort land, de alkoholskadede. De nye synspunkter, man anlægger over for de alkoholskadede, er jo allerede nævnt; man betragter nu alkoholisme som en sygdom, og mange nye behandlingsmetoder har bevirket, at man på forskellig måde, bl. a. ved hjælp af antabus, kan nå frem til helbredelse af alkoholismen. Det er en både menneskeligt og samfundsmæssigt gavnlige opgave, synes vi. Endvidere er der det store spørgsmål om efterbehandlingen og efterforsorgen for disse mennesker. Tidligere var det jo sådan, at kun meget svære grader af alkoholisme blev behandlet på sindssygehospitalerne og de psykiatriske afdelinger; derudover havde man afvænningshjemmene, både private og kommunale institutioner, anerkendt af socialministeriet, men disse institutioner var nærmest forsørgelsesinstitutioner. De skal nu omdannes til behandlingshjem og er allerede i meget stort omfang blevet det; vi hørte således det ærede medlem fru Kirsten Gloerfelt-Tarp nævne, at Blå Kors havde omdannet sine institutioner til behandlingshjem.

Desuden skal der nu lægges meget mere vægt på den ambulante behandling af de alkoholskadede, og vi lægger også vægt på — hvad der ligeledes er fastslået af ministeren — at det ikke vil virke heldigt med en udvidelse af adgangen til tvang. Det gælder jo om at skabe tillid hos patienterne, således at de bliver positivt indstillet over for behandlingen; jeg tror, at man på den måde får mange flere mennesker til at indstille sig til en behandling; det bør ikke være sådan, at de kan risikere en tvangsindlæggelse. Man ønsker nu behandlings-

hjemmene som et led i det almindelige sundhedsvæsen; de skal drives af kommunerne, og i lovforslaget prøver man at fastlægge rammerne for statens og kommunernes deltagelse i udgifterne til både ambulatorierne og behandlingshjemmene.

Vi tilsiger fra retsforbundet vor velvillige støtte til behandling af lovforslaget, når det kommer i udvalg.

Lynnerup Nielsen: De ændringer, som nu foreslås til loven om sygehusvæsenet, og som udelukkende tager sigte på hjælp til alkoholskadede, må hilses med tilfredshed, og jeg vil takke den højtærede indenrigsminister, fordi han har fremsat et sådant lovforslag. Der ligger jo heri en erkendelse af, at alkoholisme nu betragtes som en sygdom og derfor må bekæmpes som en sådan. De midler, der er til rådighed til kampen mod denne sygdom, har vist sig at kunne rette adskillige alkoholskadede op og bringe dem tilbage til en nogenlunde normal tilværelse. Det vil derfor være naturligt og rigtigt og til gavn for såvel den alkoholskadede som for samfundet som helhed, at de moderne behandlingsmetoder, der mere og mere har slået an og givet gode resultater, nu indføres i den almindelige lovgivning om vort sygehusvæsen. Det er foreslået, at der skal kunne oprettes ambulatorier for alkoholskadede på en del hospitaler; hvis jeg har forstået det rigtigt, er der vist her tænkt på de større hospitaler og centralsygehuse i købstæderne, og denne form for hjælp vil afgjort være meget nyttig og vil sikkert blive den mest benyttede behandling af de lettere tilfælde af alkoholskade. En fjernelse fra deres daglige omgivelser, deres familie, deres egn og deres arbejde vil i mange tilfælde kunne undgås, og en sådan ordning vil sikkert også kunne tilskynde en patient til at søge hjælp på et langt tidligere tidspunkt, hvilket også må antages at reducere antallet af de mere svære tilfælde, til bedste for den enkelte og for samfundet som helhed.

Jeg har forstået, at man tænker sig at bevare de eksisterende hjem, ligesom der kan ydes lån og tilskud til oprettelsen af nye, men disse behandlingshjem skal tage sigte på virkelig sygebehandling af de mere medtagne patienter.

Som det fremgår af bemærkningerne til